

i deres liv, og dere “blir det han ønsker dere skal være”.¹¹

Takk for deres nestekjærlighet, for at dere inkluderer dem som er annerledes; for deres vennlighet overfor deres jevnaldrende, de eldre, deres familie og småbarn; for at dere er gode medmennesker for dem som er ensomme og dem som har problemer og sorg. Ved deres nestekjærlighet viser dere andre Frelserens lys.¹² Takk for at dere husker at “godhet begynner først med meg”.

Jeg vet at president Thomas S. Monson er Guds profet, og hans liv har vært et eksempel på nestekjærlighet som vi kan lære av. Følg vår profet. Lær av hans eksempel, og lytt til hans ord. Jeg tror på Jesu Kristi evangelium, og jeg vet at prestedømmet er gjengitt til jorden gjennom Joseph Smith.

Jeg vet at vår Frelser lever og elsker oss alle. Han har gitt sitt liv for alle. Jeg ber om at vi vil ha Jesus Kristus som det sentrale i vårt liv og følge hans vei ved å elske og tjene hverandre.¹³ Da vet jeg at vi kan gjøre verden til et bedre sted fordi “vi tror at vi må være kjærlige”.¹⁴ Dette vitner jeg om i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se 13. trosartikkel.
2. Se *Oxford English Dictionary Online*, 2. utg. (1989), “benevolent”, oed.com.
3. “Jeg ønsker å være snill og god”, *Barnas sangbok*, 83.
4. “Dydens voktere”, *Til styrke for ungdom – DVD 2011: Vi tror* (DVD, 2010); også tilgjengelig på lds.org/youth/video/youth-theme-2011-we-believe.
5. Lukas 10:25, 27, 29, 30, 33–35.
6. Jerry Earl Johnston: “The Unity in a Ward’s Uniqueness”, *Mormon Times*, 9. feb. 2011, M1, M12.
7. Thomas S. Monson: “Må dere ha mot”, *Liahona*, mai 2009, 125.
8. “Dydens voktere.”
9. *Til styrke for ungdom* (hefte, 2001), 10.
10. Se Markus 10:16.
11. “Dydens voktere.”
12. “Dydens voktere.”
13. “Dydens voktere.”
14. 13. trosartikkel.

Av Elaine S. Dalton

Unge kvinners generalpresident

Dydens voktere

Forbered dere nå, så dere kan kvalifisere dere til å motta alle velsignelsene som venter dere i Herrens hellige templer.

Til tider kan ikke ord uttrykke det vi føler. Jeg ber om at Ånden vil vitne for dere om deres guddommelige identitet og deres evige ansvar. Dere er Israels håp. Dere er utvalgte og kongelige døtre av vår kjærlige himmelske Fader.

Forrige måned fikk jeg anledning til å være tilstede ved en tempelvielse av en ung kvinne jeg har kjent siden hun ble født. Der jeg satt i beseglingsrommet og betraktet de vakre lysekronene som strålte i templets lys, husket jeg den dagen jeg holdt henne første gang. Hennes mor hadde kledd henne i en liten hvit kjole, og jeg syntes hun var en av de nydeligste babyer jeg hadde sett. Så kom denne unge kvinnen gjennom døren en gang til kledd i hvitt. Hun var strålende og lykkelig. Da hun kom inn i rommet, ønsket jeg av hele mitt hjerte at enhver ung kvinne kunne se for seg dette øyeblikket og strebe etter alltid å være verdig til å inngå og holde hellige pakter og motta templets ordinanser som forberedelse til å nyte opphøyelsens velsignelser.

Da dette paret knelte ved det hellige alter, mottok de løfter som overgår jordisk fatteevne, og som vil velsigne, styrke og hjelpe dem på deres jordiske reise. Det var ett av de

øyeblikkene da verden stoppet opp og hele himmelen frydet seg. Da det nygifte paret så inn i de store speilene i rommet, ble brudgommen spurt hva han så. Han sa: “Alle de som har gått før meg.” Deretter så paret inn i det store speilet på motsatt vegg, og bruden sa med tårer i øynene: “Jeg ser alle dem som vil følge etter oss.” Hun så sin fremtidige familie – sine etterkommere. Jeg vet at i det øyeblikket forsto hun igjen hvor viktig det er å tro på å være dydig og kysk. Det finnes ikke et vakrere syn enn et par som er riktig forberedt, som kneler sammen ved templets alter.

Deres år i Unge kvinner vil forberede dere til templet. Der vil dere motta de velsignelser som dere er berettiget til som Guds dyrebare døtre. Deres himmelske Fader elsker dere og ønsker at dere skal være lykkelige. Måten å gjøre dette på er å vandre “på dydens stier”¹ og holde “fast ved [deres pakter]”.²

Unge kvinner, i en verden som stadig blir mer moralsk forurenset, viser større toleranse for det onde, utnyttelse av kvinner og forvrengning av roller, må dere vokte dere selv, deres familie og alle som dere er sammen med. Dere må være dydens voktere.

Hva er dyd, og hva er en vokter? “Dyd er et mønster for tanke og

adferd som er basert på høye moralske normer. Den omfatter kyskheter og [moralsk] renhet.”³ Og hva er en vokter? En vokter er en som beskytter, verner og forsvarer.⁴ Som voktere av dyd vil dere beskytte, verne og forsvare moralsk renhet, for kraften til å skape jordisk liv er en hellig og opphøyet kraft og må voktes trygt til dere gifter dere. Dyd er et krav for å ha Den hellige ånd med seg og bli ledet av ham. Dere vil trenge denne veiledningen for å lykkes med å navigere i den verden dere lever. Å være dydig er et krav for å komme inn i templet. Og det er et krav for å være verdig til å stå i Frelserens nærhet. Dere forbereder dere nå til den tiden. Personlig fremgang og normene i *Til styrke for ungdom* er viktige. Å etterleve prinsippene som finnes i disse heftene, vil styrke og hjelpe dere til å bli “mer verdig for riket”.⁵

I fjor sommer bestemte en gruppe unge kvinner fra Alpine, Utah seg for at de ville bli “mer verdig for riket”. De besluttet å fokusere på templet ved å gå fra Draper Utah tempel til Salt Lake tempel, en strekning på 35

kilometer, slik en av pionerene, John Rowe Moyle, hadde gjort. Bror Moyle var murer og ble kalt av profeten Brigham Young til å arbeide på Salt Lake tempel. Hver uke gikk han 35 kilometer fra sitt hjem til templet. En av oppgavene hans var å inngravere ordene “Helliget Herren” på østsiden av Salt Lake tempel. Det var ikke lett, og han måtte overvinne mange hindringer. En gang sparket en av kuene hans ham i benet. Benet ville ikke leges, derfor måtte det amputeres. Men dette hindret ham ikke i å gjøre det han hadde lovet profeten, og i å arbeide på templet. Han skar til et treben, og etter mange uker gikk han igjen de 35 kilometerne til templet for å gjøre det arbeidet han hadde forpliktet seg til.⁶

De unge kvinnene i Cedar Hills sjette menighet bestemte seg for å gå den samme strekningen for en av sine forfedre og også for en som var deres inspirasjon til å holde seg verdig til å komme til templet. De trente hver uke på GUF, og når de gikk, fortalte de hverandre hva de lærte om og følte for templer.

De begynte sin vandring til templet tidlig en morgen med bønn. Da de startet, ble jeg imponert over deres selvtillit. De hadde forberedt seg godt og visste at de var forberedt. De fokuserte på målet. Hvert skritt de tok, var symbolsk for hver av dere, fordi også dere forbereder dere nå til å komme til templet. Deres personlige trening har begynt med deres daglige personlige bønner, deres daglige lesing av Mormons bok og deres arbeid med Personlig fremgang.

Etter hvert som disse unge kvinnene fortsatte å gå, fantes det avledninger underveis, men de var hele tiden fokusert på sitt mål. Noen kjente at de fikk blommer og andre at knærne begynte å protestere, men de fortsatte å gå. Dere opplever alle mange avledninger, smerter og hindringer underveis til templet, men dere har også tatt en fast beslutning og fortsetter å gå. Ruten disse unge kvinnene tok, var opptrukket av deres ledere, som hadde gått og kjørt denne veien og funnet den tryggeste og mest direkte veien. Ja, deres rute er merket opp, og dere kan være

sikre på at Frelseren ikke bare har vandret denne, men vil igjen gå den sammen med dere – hvert skritt på veien.

Langs denne ruten til templet var det fedre, mødre, familiemedlemmer og prestedømsledere som fungerte som voktere. Deres oppgave var å forsikre seg om at alle var trygge og beskyttet mot fare. De passet på at hver av de unge kvinnene fikk nok drikke og næring til å holde ut. Deres prestedømsledere sørget for poster der de kunne hvile og drikke vann. Unge kvinner, deres far, deres mor, deres biskop og mange andre vil være deres voktere når dere går på stien til templet. De vil gi advarsler og lede deres kurs, og skulle dere bli skadet underveis eller komme ut av kurs, vil de hjelpe dere.

Jeg ble imponert av at deres brødre og andre unge menn og venner kom for å støtte disse beslutsomme unge kvinnene og oppmuntre dem på de siste kilometerne av vandringen. Én bror løftet opp sin søster, som hadde store blemmer på føttene, og bar

henne på ryggen den siste strekningen til templet. Da disse fantastiske unge kvinnene nådde sitt mål, rant tårene idet de rørte ved templet og stille forpliktet seg til alltid å være verdige til å komme inn dit.

Tempelvandringen er en metafor for livet. Foreldre og prestedømsledere var voktere langs ruten. De ga støtte og hjelp. Unge kvinner voktet og oppmuntret hverandre. Unge menn beundret de unge kvinnenes styrke, plikttroskap og utholdenhet. Brødre bar søstre som hadde fått skader. Familier gledet seg med sine døtre da de endte sin vandring ved templet, og bragte dem trygt hjem.

For å holde dere på stien som fører til templet, må dere vokte deres egen og andres dyd. Hvorfor? Mormon forkynte i Mormons bok at dyd og kyskhhet er “mer kjær og dyrebart enn noe annet”.⁷

Hva kan hver enkelt av dere gjøre for å være en dydens vokter? Det begynner med å tro at dere kan bety noe. Det begynner med å forplikte seg. Da jeg var ung kvinne, lærte jeg at noen avgjørelser trenger man ta bare én gang. På en liten plate skrev jeg en liste over ting jeg *alltid* ville gjøre og ting jeg *aldri* ville gjøre. Det sto ting som å adlyde Visdomsordet, be hver dag, betale tiende og aldri

unnlate å gå i kirken. Jeg tok disse avgjørelsene én gang, og siden, når avgjørelser måtte tas, visste jeg nøyaktig hva jeg skulle gjøre fordi jeg hadde bestemt meg på forhånd. Når venner på videregående skole sa: “Bare én drink vil ikke skade,” lo jeg og sa: “Da jeg var 12, bestemte jeg meg for ikke å gjøre det.” Å ta avgjørelser på forhånd vil hjelpe dere å være dydens voktere. Jeg håper dere alle vil skrive en liste over ting dere *alltid* vil gjøre og ting dere *aldri* vil gjøre. Rett dere så etter listen.

Å være en dydens vokter betyr at dere alltid vil være sømmelige ikke bare i påklledning, men også i tale, handlinger og bruk av sosiale medier. Å være en dydens vokter betyr at dere aldri vil sende ord eller bilder til unge menn som kan få dem til å miste Ånden, miste sin prestedømskraft eller sin dyd. Det betyr at dere forstår viktigheten av kyskhhet fordi dere også forstår at kroppen er et tempel og at den hellige formereingskraften ikke skal tukles med før ekteskapet. Dere forstår at dere innehar en hellig kraft som medfører det hellige ansvar å bringe andre ånder til jorden for å motta et legeme som skal huse deres evige ånd. Denne kraften involverer en annen hellig sjel. Dere er voktere for noe som

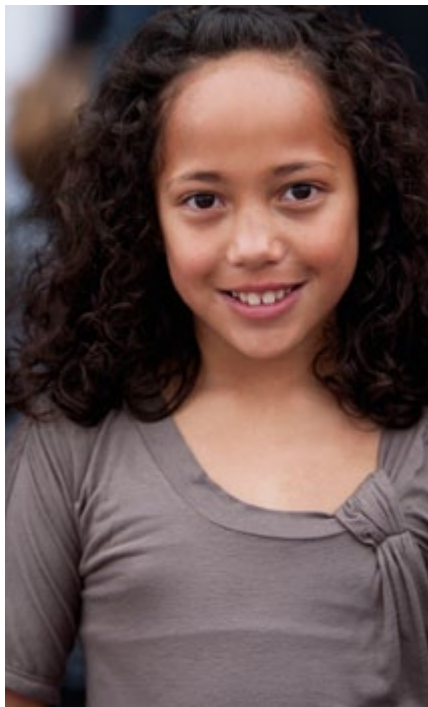

er “mer verdifullt enn perler”.⁸ Vær trofaste. Vær lydige. Forbered dere nå, så dere kan kvalifisere dere til å motta alle velsignelsene som venter dere i Herrens hellige templer.

Dere mødre som lytter i kveld, dere er deres døtres viktigste eksempel på sømmelighet og dyd – takk skal dere ha. Nøl aldri med å lære dem at de er Guds kongelige døtre og at deres verdi ikke er basert på deres sensuelle tiltrekning. Og la dem se at deres tro tilkjennegis korrekt og konsekvent i deres personlige holdning og utseende.⁹ Dere er også dydens voktere.

Denne uken gikk jeg igjen opp til Ensign Peak. Det var tidlig morgen, og da jeg så ned fra toppen til fjellet der Herrens hus står – Salt Lake tempel – var det igjen krystallklart. Pionerene ga alt de hadde for å komme til toppen av fjellene, så dere og jeg kunne motta templets velsignelser og bli beseglet som familier for evig. 40 år med offer, hardt arbeid og til og med å gå fra Alpine til templet – hvorfor? Fordi de, i likhet med dere, trodde! De trodde på en profet. De trodde at han hadde sett og talt med Gud og hans elskede Sønn. De trodde på Frelseren. De trodde på Mormons bok. Derfor kunne de si: “Vi tror alt, vi håper alt, vi har tålt meget, og vi håper å bli i stand til å utholde alt.”¹⁰ De utholdt mye, og det kan også vi. Vi tror det som står i den trettende trosartikkelen, for dette er det som kvalifiserer oss til å være verdige til å komme inn i templet og til en dag å stå i vår himmelske Faders nærhet – prøvet, rene og beseglet. Dette krever at dere er “mer verdig for riket” og at dere forbereder dere nå og får tillit til at dere kan utrette vanskelige ting.

Unge kvinner, dere er engasjert i et stort verk! Og dere er ikke alene! Når dere vokter deres dyd og renhet, vil dere motta styrke. Når dere holder

paktene dere har inngått, vil Den hellige ånd lede og vokte dere. Dere vil være omgitt av himmelske engleskarer. President Thomas S. Monson sier til oss: “Husk at vi ikke løper alene i dette livets løp. Vi er berettiget til Herrens hjelp.”¹¹ Forbered dere til den dag dere vil komme verdig og forberedt til Herrens tempel for å inngå hellige pakter. Som dydens voktere vil dere ønske å søke Frelseren i hans hellige hus.

Jeg vitner om at Gud lever og at hans elskede Sønn, vår Forløser,

Jesus Kristus, lever, og takket være den forløsende og store kraft i hans uendelige forsoning vil hver og en av dere bli ledet og vokter på deres vei til templet og tilbake til deres nærhet. Jeg ber om at dere alle vil bli styrket til det arbeid som vil være deres beste time. Lev for den vakre dag som omtales i Johannes’ åpenbaring, da dere vil “gå ... i hvitt [fordi dere] er verdige”.¹² I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Lære og pakter 25:2.
2. Lære og pakter 25:13.
3. *Unge kvinner – personlig fremgang* (hefte, 2009), 70.
4. Se thefreedictionary.com/guardian.
5. “Mer hellighet gi meg”, *Salmer*, nr. 79.
6. Se Dieter F. Uchtdorf: “Løft der dere står”, *Liahona*, nov. 2008, 55.
7. Moroni 9:9.
8. Ordspråkene 3:15.
9. Se M. Russell Ballard: “Mødre og døtre”, *Liahona*, mai 2010, 18–21.
10. 13. trosartikkel.
11. Thomas S. Monson: “Store forventninger” (Kirkens skoleverks temakveld for unge voksne, 11. jan. 2009), <http://lds.org/library/display/0,4945,538-1-4773-1,00.html>.
12. Johannes’ åpenbaring 3:4.

São Paulo, Brasil

